

Недостатні обсяги кредитних та інвестиційних ресурсів малих підприємств свідчить про недосконалий механізм державного регулювання та підтримки інноваційної їх діяльності. Значну увагу потрібно приділити посиленню економічної політики держави щодо створення сприятливих умов для стабільного бізнесового середовища та інноваційного розвитку малого підприємництва.

Список літератури:

1. Возняк Г.В. Інноваційна діяльність промислових підприємств та способи її фінансування в Україні: Монографія / Г.В. Возняк, А.Я. Кузнєцова. – К.: УБС НБУ, 2007. – 183 с.

2. Клименко В.І. Фінансування інноваційної діяльності / В.І. Клименко // Економіка, фінанси, право. – 2008. – № 1. – С. 24 – 29.

3. Лазарева Є.В. Методологічні аспекти формування інноваційної системи регіону: монографія / Є.В. Лазарева. – Одеса: Інститут проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАН України, 2010. – 320 с.

4. Онишко С.В. Фінансове забезпечення інноваційного розвитку: монографія / С.В. Онишко. – Ірпінь: Національна академія ДПС України, 2004. – 434 с.

5. Головне управління статистики у Львівській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://lv.ukrstat.gov.ua/ukr/themes/08/theme_08_2_04.php?code=08&ind_page=statables.

ТРАНСФОРМАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

*Натальченко В.О., к.е.н., керівник відділу міжнародних зв'язків,
КНТУ, м. Кіровоград, Україна*

На сучасному етапі актуальність, роль та значення освіти, особливо вищої, кардинально зростає і стає вже не просто чинником підвищення ефективності діяльності галузей національних економік, а виступає продукуючою силою та займає лідируюче положення як галузь економіки. Згідно концепції інформаційного суспільства економічний розвиток держав буде ґрунтуватися не на матеріальних активах, а на якості та кількості знань про процеси, які відбуватимуться у соціально-економічному середовищі. Для того, щоб успішно виконувати свої освітні, дослідницькі та інформаційні функції, вищі навчальні заклади мають бути здатними ефективно і швидко реагувати на зміну потреб в освіті та професійній підготовці, адаптуватися до вимог швидко мінливого ландшафту вищої освіти, а також освоювати більш гнучкі форми власної організації та функціонування.

Пріоритетна роль у розвитку сучасної економіки належить знанням, інформації, інтелекту та інноваціям. Носієм цих складових є кадровий потенціал країни, який забезпечує економічне зростання країни, підвищення ефективності її

інноваційного розвитку, виробництва матеріальних і нематеріальних благ та якості життя населення.

Сьогодні в країнах з розвинутою ринковою економікою формується новий тип суспільства – інформаційне суспільство. Економічним фундаментом даного суспільства є особливий тип економіки, заснований на знаннях. До економіки знань відносять чотири основні сфери: НДДКР та інновації; освіта і навчання; високотехнологічне виробництво та інформаційні і комп'ютерні технології.

Сьогодні в країнах з розвинутою ринковою економікою формується новий тип суспільства – інформаційне суспільство. Економічним фундаментом даного суспільства є особливий тип економіки, заснований на знаннях. До економіки знань відносять чотири основні сфери: НДДКР та інновації; освіта і навчання; високотехнологічне виробництво та інформаційні і комп'ютерні технології.

Вагомими чинниками інноваційного розвитку економіки є підготовка інноваційних кадрів.

В економічній теорії прийнято розглядати виробничі здібності людини як людський капітал. Світ сьогодні існує в умовах жорсткої конкурентної боротьби, і в ній виграють ті країни, які здатні готувати якісний людський капітал за найновітнішими напрямками розвитку науки і технологій.

До найважливіших вкладень, що формують людський капітал, відносяться освіта і підготовка робочої сили на виробництві, а основою руху людського капіталу є інтелектуальна власність. Саме у формі інтелектуального продукту здійснюється виділення людського капіталу як окремої економічної категорії. У розвинутих країнах, де інтенсивно відбувається реформування економіки, головними поштовхами визнані інформатизація та запровадження комунікаційних технологій, за рахунок яких відбувається формування нової організаційно-економічної системи, заснованої на широкому використанні інформації, впровадженні інформаційних технологій і телекомунікацій, систем інтелектуалізації людства, яка дістала назву «інформаційної економіки».

Майбутнє України залежить від того, як ефективно будуть задіяні її головні економічні ресурси – інтелектуальні. Адже світовий досвід свідчить, що одним із головних факторів економічного зростання є освітній, професійний та кваліфікаційний рівень населення, задіяного в економіці. Він значною мірою залежить від наявного інфраструктурного потенціалу освіти, передусім вищої, котрий створює конкретні умови і можливості для формування висококваліфікованих кадрів.

Розвиток науки і техніки наділяє освіту ще й такою, раніше не властивою їй функцією, як інноваційна. Інновації в освіті спричиняють розвиток науки і техніки, а впровадження науково-технічних досягнень у виробництво забезпечує підвищення продуктивності праці і ефективність функціонування всієї економіки.

Без високоосвічених, висококваліфікованих людей, які є генераторами ідей і від яких залежить практична реалізація здійснених відкриттів, неможливим є подальший розвиток науки і техніки.

Існуючі інновації у вищій освіті забезпечують значні позитивні зовнішні ефекти як для виробництва, так і для науки та суспільства в цілому і дозволяють досягти головної мети освітньої діяльності – самовідтворення людського потенціалу.

В процесі здійснення і розповсюдження інновацій у сфері освіти формується і розвивається сучасна освітня система. Причому така еволюція системи освіти має узгоджуватися з напрямками, темпами змін в науці, техніці, суспільному устрої, процесами глобалізації та інформатизації. Концепція інноваційного розвитку інноваційної вищої освіти передбачає в якості необхідної умови свого успішного розвитку об'єктивний взаємозв'язок з соціально-економічними процесами в державі й світі, спрямованість на прогрес і примноження не тільки суспільного, а що найважливіше особистого добробуту кожного громадянина. Освітня система має стати глобальною системою відкритого, гнучкого, індивідуалізованого, креативного знання, безперервної освіти людини протягом усього її життя.

Інноваційна освітня система є певною сукупністю різних елементів, які кожен нарізно і спільно здійснюють свій внесок в створення і розповсюдження нових технологій, нових знань, принципів безперервної освіти. Вони слугують основою формування і реалізації політики, яка впливає на інноваційні процеси в освіті.

Стратегія управління інноваціями у вищих навчальних закладах полягає у забезпеченні підготовки спеціалістів світового рівня на основі сучасних освітніх програм і стійкої їх роботи за рахунок того, що капітал, вкладений в освіту, має приносити навчальному закладу дохід, який дозволить йому здійснювати свою діяльність та постійно впроваджувати в навчальний процес інноваційні технології навчання.

В Україні інноваційна діяльність ВНЗ має здійснюватися у напрямках, які забезпечують конкурентоздатність і якість підготовки фахівців на ринку праці. Стратегічне управління інноваційними процесами в освітній сфері передбачає використання інноваційного вектора у навчанні студентів, зокрема, широке проведення науково-дослідної роботи у ВНЗ, що дозволяє підвищити рівень професійної підготовки спеціалістів для різних видів економічної діяльності.

Умови розвитку суспільства ставлять перед людьми й освітою вимогу безперервності освіти та постійного оновлення індивідуальної здатності і підвищення кваліфікації.

Забезпечення економічної і соціальної стабільності в країні взаємопов'язане з підвищенням конкурентоспроможності національної економіки та мобільності всіх соціальних верств і груп громадян на ринку праці. Освітня сфера у передових за рівнем економічного розвитку країнах є важливим чинником економічного зростання. Звідси особлива актуальність навчання. Це зумовлено зростаючими вимогами роботодавців до компетенції працівників; старінням робочої сили, появою нових технологій та ін.

Для інноваційного розвитку освіти необхідно створення адекватного інноваційно-освітнього комплексу.

Інноваційний розвиток освіти здійснює визначальний і суттєвий вплив на ринок освітніх послуг: з'являються нові постачальники послуг вищої освіти в умовах «освіти без кордонів»; змінюються методи надання послуг і схеми організації навчання.

Список літератури:

1. Гребнев Л. Образование: услуга или жизнь? / Л. Гребнев // Вопросы экономики. — 2005. — №3. — С. 20—47.
2. Закон України «Про забезпечення молоді, яка отримала вищу або професійно-технічну освіту, першим робочим місцем з наданням дотації роботодавцю» від 4.11.2004 р. №2150-IV // Офіційний сайт Верховної ради України «Законодавство України» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2150-15>.
3. Каленюк І.С. Економіка освіти: навч. посібн. / І.С. Каленюк. — К.: Знання України, 2003. — 316 с.
4. Кузнецова Н.Б. Кадри інноваційного типу: сутність, значення та особливості формування в умовах розвитку інноваційної економіки / Н.Б. Кузнецова // Актуальні проблеми економіки. — № 6 (96). — 2009. — С. 115 — 121.
5. Федулова Л.І. Особливості економіки знань на сучасній фазі розвитку суспільства: теорія і практика розбудови в Україні / Л.І. Федулова, Т.М. Корнєєва // Актуальні проблеми економіки. — № 4 (106). — 2010. — С. 73 — 86.

ЕКОНОМЕТРИЧНЕ ПРОГНОЗУВАННЯ ЙМОВІРНОСТІ ЗАПЛІДНЕННЯ ПІСЛЯ ЦИКЛУ ЕКЗ НА ПРИКЛАДІ КЛІНІКИ «НАДІЯ»

*Пенцак Є.Я., Ph.D., професор фінансів,
Зукін В.В. студент програми MBF (Master of Banking and Finance),
Києво-Могилянська Бізнес Школа, м. Київ, Україна*

У тезах описано методологію оцінки ймовірності вагітності після циклу ЕКЗ (екстракорпорального запліднення) на основі даних, отриманих у медичному закладі – клініці «Надія» (Київ, Україна). Результатом дослідження є розробка спеціалізованих програм гарантованого лікування (із поверненням коштів в разі ненастання вагітності).

Найбільш поширеними послугами клініки із лікування безпліддя є послуги із екстракорпорального запліднення, тобто запліднення в пробірці. Не вдаючись в медичні деталі, логіку послідовності циклу ЕКЗ показано на рисунку. Успіхом циклу ЕКЗ є досягнення вагітності жінки. Народження дитини не прийнято розглядати як успіх циклу, оскільки після досягнення вагітності на народження впливають додаткові чинники, що вступають в силу після завершення процедур з ЕКЗ. На кожному з етапів можливі два варіанти – продовження шляху до вагітності або